

EVTV 2014 – 001 – 12 tuổi

Họ và Tên Học Sinh: Nguyễn Bảo Ngọc Elizabeth

Trường: Luther Jackson Middle School Lớp: 7 Tuổi: 12

Em có ước mơ gì trong đời sống về gia đình, trường lớp, xã hội, cộng đồng Việt Nam hay quê hương nước Việt mà rất muốn thực hiện được?

Ba mươi chín năm về trước, chiến tranh Việt Nam đã khiến hàng trăm ngàn người phải rời bỏ quê hương Việt Nam để sinh sống tại Hoa Kỳ. Những người may mắn đã qua Mỹ bằng máy bay nhưng cũng có những người đã phải liều mạng trao đổi ngay cả tính mạng của mình trên con tàu vượt biển để tới được bến bờ tự do.

Ba mươi chín năm đau khổ đã trôi qua, và dân tộc Việt Nam đã phải chịu nhục mất nước dưới chế độ cộng sản. Cờ vàng ba sọc đỏ đã được đổi thành cờ đỏ sao vàng, chứng tỏ rằng đất nước Việt Nam, 4,000 năm với những triều đại Ngô, Đinh, Lê, Lý, Trần, Lê và Nguyễn, đã rơi vào tay chế độ cộng sản. Những anh hùng của nước Việt đã có 4,000 năm công lao gây dựng nước, và người Việt sau này phải có bổn phận giữ nước.

Có rất nhiều thanh thiếu niên người Mỹ gốc Việt hiện đang sống khắp nơi trên nước Hoa Kỳ, mặc dầu không biết nói tiếng Việt, nhưng rất hăng say tham gia các phong trào đấu tranh để mà dành lại đất nước Việt Nam thân yêu từ tay chánh quyền cộng sản. Để có thể thành công, các anh chị thế hệ trẻ ở hải ngoại cũng như còn ở trong nước đang tích cực tranh đấu cùng với các bác và các cô chú tìm lại tự do cho nước nhà.

Con muốn được đi theo con đường đã bắt đầu bởi các ông cha ta, giúp đất nước Việt Nam không bị đàn áp bởi chế độ Cộng Sản và cho người dân hiện đang sống tại quê nhà một cơ hội tìm lại tự do. Con không thể làm ngơ khi đất nước quê hương yêu dấu của mình đang bị tàn phá bởi một chế độ Cộng Sản tàn ác và không muốn những người dân phải sống trong sợ hãi nữa. Cội nguồn là gì nếu đất nước của mình đã không còn nữa?

Vẫn còn rất nhiều người dân Việt còn sót ở quê nhà, rất nhiều thương phế binh cần giúp đỡ và sự yểm trợ của những người may mắn hơn đã đến bến bờ tự do. Vì vậy, để cảm tạ những người thương phế binh đang còn sót lại tại Việt Nam, những người lính đã nằm xuống, hy sinh tánh mạng của mình khi đi đánh trận để giữ nước, và gìn giữ cho lịch sử 4,000 năm của đất nước Việt Nam không bao giờ bị xóa mờ, con muốn được tiếp tay giúp sức cho đất nước Việt

Nam tìm được tự do sau khi gần 40 năm đã bị đàn áp dưới chế độ Cộng Sản và đòi trả lại những hòn đảo Hoàng Sa và Trường Sa cho đất nước. Những hòn đảo này từ xưa tới nay vẫn thuộc về đất nước Việt Nam. Bài thơ “Sông núi nước Nam” của tướng Lý Thường Kiệt có nói.

*“Sông núi nước Nam, Nam đế ở,
Rành rành phân định tại sách trời
Cớ sao lũ giặc sang xâm phạm
Chúng bay sẽ bị đánh tơi bời.”*

Con xin được mượn lời bài hát của nhạc sĩ Việt Khang và Trúc Hồ để nói lên cảm tưởng của con khi nước Việt đang dần dần bị mất dưới chế độ Cộng Sản. Bây giờ, Việt Nam là một nước đã bị chế độ Cộng Sản làm chủ, thậm chí người dân vô tội bị kết tội trước tòa án quê nhà chỉ vì yêu nước và muốn nói lên những uất ức của mình đối với chế độ này. Những người dân đang sống trong sợ hãi, ngày ngày không thể nói lên những hận thù với một chế độ tàn ác trong gần 40 năm qua.

“Tôi không thể ngồi yên khi nước Việt Nam đang ngã nghiêng. Dân tộc tôi sắp phải đắm chìm, một ngàn năm hay triệu miên tăm tôi? Tôi không thể ngồi yên, để đời sau cháu con tôi làm người. Cội nguồn ở đâu? Khi thế giới này đã không còn Việt Nam?” “Hãy biết yêu Quê Hương Việt Nam, hãy biết đau nỗi đau người dân. Ải Nam Quan, Hoàng Trường Sa, một ngàn năm giặc phương Bắc, Quê Hương mình rồi sẽ ra sao? Hãy biết yêu Quê Hương Việt Nam, hãy đứng lên cháu con rồng tiên! Đừng thờ ơ, đừng làm ngơ. Triệu con tim, cùng bước tôi, chúng ta là dòng giống Lạc Hồng...”

Là một người học sinh Việt Nam, con luôn luôn cố gắng học tập, trau dồi kiến thức, duy trì ngôn ngữ tiếng Việt và tìm hiểu lịch sử quê hương của mình. Con mong có một ngày con được đóng góp công sức của mình khi Tổ quốc cần.